

Hellig tre Kongers Aften

Torsdag 5.januar 2012

i Jyllinge Kirke

Orgel: Lars Bo Jensen - Solo: Isabel Schwartzbach - Præst: Kaj Bollmann

Illustrationer fra „De Hellige tre Konger“ – en barnesang af N.F.S. Grundtvig, med tegninger af Herluf Jensenius (1960)

Præludium: Variation over "Dejlig er den Himmel Blå" af Lars Bo Jensen

Hilsen og indledningskollekt

Fællessalme:

1. Dejlig er den himmel blå,
lyst det er at se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
os fra jorden op til sig.

2. Kommer, små, og hører til:
Jeg for eder sjunge vil
om så lys og mild en stjerne.
Jeg det ved, I hører gerne:
Himlen hører eder til.

3. Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med ét der blev at skue
én så klar på himlens bue
som en lille stjernesol.

4. Langt herfra, i Østerland
stod en gammel stjernemand,
så fra tårnet vist på himlen,
så det lys i stjernevrímlen,
blev i sind så barneglad.

Introduktion

Solo v. Isabel Schwartzbach:

(Tekst: Jørgen Michaelsen, mel.: Fuzzy)

I dag er det Hellig tre Kongers dag,
og julen er stadig vor hjertesag –
at Jesus blev født vil vi takke for
lisom Balthasar, Kaspar og Melchior.

En stjerne fik kongerne øje på
en dag de i østen mod himlen så –
mon jødernes konge er født – og hvor?
spurgte Balthasar, Kaspar og Melchior.

Og hver af dem sadlede sin kamel
og læssed af gaver på den en del –
at finde ham, havde de sat sig for,
både Balthasar, Kaspar og Melchior.

Tekstlæsning: Esajas 60.1-6 (Menigheden sidder under tekstlæsningerne)

Fællessalme (Laubs melodi):

5. Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstid,
var det sagn fra gamle dage,
at en konge uden mage
skulle fødes på vor jord.

6. Derfor blev i Østerland
nu så glad den gamle mand,
thi han ville dog så gerne
se den lyse kongestjerne,
før han lagdes i sin grav.

7. Han gik til sin konges slot,
kongen kendte ham så godt,
hørte og med hjertens glæde,
at det lys var nu til stede,
hvorom gamle spådom lød.

8. Han med søn og stjernemand
fluks uddrog af Østerland
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund.

Tekstlæsning: Matt. 1.18-25

Solo v. Isabel Schwartzbach:

Så nå'de de til kong Herodes frem,
forfærdet da lyttede han til dem,
men budskabet takkede han dem for,
både Balthasar, Kaspar og Melchior.

Når de havde fundet det skjulte sted,
hvor drengen var født, sku de gi besked,
for ham ville han gerne knæle for
lisom Balthasar, Kaspar og Melchior.

Se, stjernen, der lyste, gik foran dem
og standsed et sted over Betlehem,
og ind i en stald, der lå lige for,
listed Balthasar, Kaspar og Melchior.

Tekstlæsning:

Matt. 2.1-8

Fællessalme (Weyses melodi):

9. Klare stjerne ledte dem
lige til Jerusalem.
Kongens slot de gik at finde,
der var vel en konge inde,
men ej den, de ledte om.

10. Klare stjerne hastede frem,
ledte dem til Betlehem.
Over hytten lav og lille
stod så pludselig den stille,
strålede så lyst og mildt.

11. Glade udi sjæl og sind
ginge de i hytten ind,
der var ingen kongetrone,
der kun sad en fattig kone,
vugged barnet i sit skød.

12. Østerlands de vise mænd
fandt dog stjernen der igen,
som de skued i det høje,
thi i barnets milde øje,
funklende og klar den sad.

13. Den var dem et tegn så vist,
at de så den sande Krist,
derfor nejede sig glade,
ofrede på gyldne fade
røgelse med søden lugt.

Tekstlæsning: Matt. 2.9-12

Solo v. Isabel Schwartzbach:

Der lå han i krybben og sov så sødt,
og røgelse, myrra og guldet rødt
blev hentet – det takkede Josef for –
både Balthasar, Kaspar og Melchior.

Og suppe og brød kom Maria med,
de spiste, så drog de igen af sted,
nu vidste de, hvem der var født – og hvor,
både Balthasar, Kaspar og Melchior.

Og hjemturen var som en glædesdans,
de rejste i stjernens, og barnets, glans,
og samtalen gik, skal jeg love for
mellem Balthasar, Kaspar og Melchior.

Nu fejrer vi Hellig tre Kongers fest
for barnet, den dejligste julegæst,
vi takker for Frelseren, som blev vor
– lisom Balthasar, Kaspar og Melchior.

Helligtrekongersmotivet på epitafiet i kirken

kort forklaret v. Kaj Bollmann

Fællessalme (Meidells melodi)

14. Ser I til den himmel blå
med de gyldne stjerner på,
der den stjerne ej I finde,
men den er dog vist derinde
over Jesu kongestol.

15. Thi det barn, som var på jord,
blevet er en konge stor,
og han sidder nu deroppe
over alle stjernetoppe
hos Gud Faders højre hånd.

16. Nejer eder kun, I små!
han fra himlen ser derpå.
Sender ham med hjertensglæde
lov og pris til høje sæde!
Det er røgelse for ham.

17. Stjernen ledte vise mænd
til nyfødte konge hen.
I har og en sådan stjerne,
og når I den følger gerne,
kommer I til Jesus vist.

18. Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans guddomsord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod.

Kollekt og fadervor

Velsignelsen (stående)

Postludium: "Af Højheden oprunden er" af N. W. Gade

Jenssenius 1960